

בקייטנה, פרק חמישה-עשר

יאנוש קורצ'אק, "בקייטנה", הוצאת יסוד, עמ' 106-102
תרגום: אריה בוכנר

מדוע מכנים אתם בשם 'נסיך' את קרוק הגדול?

כי הוא עדין כזה, כמו נסיך. באשר רק תאמר לו משהו יעלב מייד ולא ירצה לשחק.

וקרוק הקטן, גם הוא נסיך?

הא כיצד? שובב הוא ולא נסיך.

קרוק הגדול מטפל באחיו, נותן לו את הדגלון שלו, מגן עליו תמיד. והקטן מתמרד ונטפל לכל אחד. הגדול מחזיק את המעיל של הקטן כשזה משחק, בבקר בודק אם שטף יפה את הסבון מהאזנים, ובערב הוא מציע לו את המטה ומכסהו במסירות רבה בשמיכה.

מדוע אתה מפנק כל כך את הפרח הזה? – היו שואלים את קרוק הגדול – להתפתש עם נערים הוא יודע ולהציע את המטה - אין לו רצון.

שישחק לו – עונה הגדול – עודנו קטן, רק בן שמונה הוא.

וגם אתה קטן.

הו לא, אני כבר בן שתים עשרה, אני עובד יחד עם אבא בבית חרשת לנעלים.

אני כבר גדול.

באשר קלעו הנערים סלים מקני-סוף, רצה קרוק הגדול לקלע סל גם לאחיו.

יושבים על מדרגות המרפסת ועובדים. לפתע אמר מישהו, שקרק לקח ממנו שני קנים. הקנים ארזים ולכן גם יקרים מאוד. התפתחה שיחה, וכוונתו, ולבסוף קרא הנער לקרוק בשם 'גנב'.

אי-אפשר היה לנחם את קרוק ולפיסו, אפלו האולר לעבודה בקנים לא הצליח להוציאו מעצבות וקדרות. את הסל כבר לא קלע ולא רצה לאכל ארוחת ערב.

תאכל קרוק, לא יפה להיות פעסן כזה. הלא בקש כבר סליחה ממך,

הודה שהקנים הם שלך.

אינני כועס עליו.

קרוק רצה לאכל. הוא מרים כבר את הפך ומקרבה לפה.

לא, אינני יכול. כשאני מדאג, אף פעם אינני אכל.

והאם לעתים קרובות יש לך דאגות?

יגאאז קורצאק קורצאק
انسانيل تقرا كورتشاك

כאן, בקיטנה, לא. אבל בבית לעתים קרובות...

"הורי האהובים והבלתי נשפחים!", כתב קרוק הגדול הביתה.
"ראשית מודיע אני לכם שטוב לנו כאן מאוד. מי יתן ושמעתי כזאת גם מכם
לעלם ועד.. איננו מתגעגעים הביתה ובכל יום אנו הולכים ליער. שנית, אנו מבליים
כאן יפה, וחיים הוא אדיב ומנמס.

היו בריאים וחזקים. דרישת שלום מאתנו בר-ליב וחיים".

מישהו פנה בהלצה את קרוק בשם נסיד. אם פי לצון חמד לו,

אין זה כל כך רחוק מהאמת.

יש בחיים שתי ממלכות: האחת – ממלכת הבדור, הטורקליניים והבגדים המפארים.

וכאן הנסיכים הם אלה, שהם עשירים ביותר מדורי-דורות,

אשר צחוקם הוא העליו ביותר, והם עובדים פחות מכאן.

והשנייה – ממלכה ענקית של דאגות, רעב ועמל מפרד; הנסיכים שלה

יודעים כבר בגילדויתם, כמה עולה קילוגרם לחם, מטפלים באחיהם הקטנים

ויחד עם ההורים הם עובדים קשה.

צ'רנצקי וקרוק שבקיטנה הם נסיכים בממלכת המחשבות העצובות והלחם השחר,

הם קבלו את הנסיכות מאבות אבותיהם; בתקופה העתיקה זכו הללו בתאר
אצילות.

